

[Inger Marie Bruun-Vierø]

der, at det er umuligt at få overblik over lovens indhold og målsætning, at det synes umuligt at få overblik over selve forvaltningsapparatet, og at det oftest er umuligt at opnå personlig kontakt med dette apparat. Endelig åbnes heller ikke op for, at sagsbehandlingen reelt sker i samspil med borgeren.

Forvaltningsreformen vil fortrinsvis betyde en lovfæstelse af allerede gældende praksis, og det radikale venstre tror ikke, at hovedprincipperne i reformen vil kræve den store tilvænning ret mange steder. Men da forvaltningsreformen som nævnt har som mål at skabe større retssikkerhed for borgerne og en mere åben forvaltning og dette skal ses i lyset af et ønske om modernisering af den offentlige forvaltning og en forbedret service over for den enkelte borger, er der håb om, at en gennemførelse af reformen åbner op for nogle initiativer, der vil have anderledes effekt i forhold til det opstillede mål.

Jeg skal gentage, at det, det drejer sig om, er gennemskuelighed i lovjunglen, gennemskuelighed i administrative procedurer, hensynsfuldhed, imødekommenhed og smidighed, når myndigheder møder borgerne, og medindflydelse for borgerne på administrative afgørelser. Endelig skal forvaltningen optræde på en sådan måde, at der ikke skabes mistillid.

Med disse ord og et enkelt forbehold ser det radikale venstre gerne lovforslagene fremmet.

Birgith Mogensen (CD):

Lovforslag nr. L 4 og 5, som justitsministeren under ét benævner som en forvaltningsreform, har længe været undervejs. Nogle vil nok kalde det for længe, men fra anden side set har det haft den fordel, at folketingspartierne har kunnet tilpasse detaljer og punkter på en måde, der sikkert har bevirket, at der nu er et stort flertal for vedtagelse af disse lovforslag.

De forslag, som nu foreligger, betyder en styrkelse af borgernes retssikkerhed. De er forenklet og indeholder regler, som sikrer borgerne service på et højt niveau.

CD er meget tilfreds med forslagene i deres nuværende form, og jeg vil gerne fremhæve et enkelt punkt, som vi er særdeles glade for, nemlig at sygehuspatienter gives ret

til at læse deres egne journaler. Ganske vist har Den alm. danske Lægeforening trukket visse grænser, og det er forstandigt gjort, idet visse patienter vil lide under læsning af deres journaler, der klart betegner deres tilstand og situation. Desuden vil journallæsning kunne hindre lægerne i at give enkelte patienter den behandling, som i flere tilfælde vil kunne føre til helbredelse af patienten.

Med hensyn til offentligt ansattes loyalitetsforpligtelse og tavshedspligt samt habilitets- eller inhabilitetsproblemet mener jeg også, at alle parter nu er dækket godt ind, og at disse ømtålige begreber for fremtiden ikke vil kunne skabe divergenser af betydning.

De såkaldte ansøgningssager har også fået en make-up, som betyder, at borgerne og myndigheder kan være tilfredse.

Den offentlige forvaltnings brug af fortrolige oplysninger kan ikke totalt dækkes med regler. Derimod henstiller man til forvaltningsmyndighederne, at de opstrammer deres videregivelse og indhentning af private oplysninger. Dette vil uden tvivl ske.

Med hensyn til lovforslag nr. L 6, ændring af borgerlig straffelov, tavshedspligt, har CD intet at bemærke. Vi kan fuldt ud tilslutte os justitsministerens forslag.

Alle tre lovforslag, som her behandles under ét, har CDs fulde sympati, og det er ikke vores skyld, hvis disse forslag ikke får en hurtig og positiv behandling.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg undskylder, at jeg kommer med en kort bemærkning på dette tidspunkt. Det var det, fru Inger Marie Bruun-Vierø sagde, der fik mig til at bede om det.

Jeg forstod på det radikale venstres ordfører, at man ikke er ganske tilfreds med det resultat, der er nået. Det var sådan, sagde fru Inger Marie Bruun-Vierø, så vidt jeg hørte, at man i det væsentligste havde nedskrevet, hvad der er gældende ret.

Jeg vil godt sige til fru Inger Marie Bruun-Vierø, at i foråret sidste år var der nogle af os, der styrtede rundt efter det radikale venstres ordfører på området for at få et betænkningssudkast på benene fra et flertal. Det var komplet umuligt. Det var komplet umuligt at få de principper på bordet, som det radikale venstres ordfører også under